

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116211851
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116211851.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča, v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. M., A.. XX.X.XXXX, W. C., A. N. XXX/XX, O. Y. F.E., F. O. XX, o zaplatenie 1.168,60 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/196/2016-41 z 12.6.2017, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.168,60 eur s 5,25 % úrokom z istiny 1.205,75 eur od 22.2.2014 do 28.3.2014 a 5,25 % úrokom z istiny 1.168,60 eur od 29.3.2014 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania nad priznaný úrok 5,25 % žalobu zamietol.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaný dňa 10.3.2011 uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol žalovanému zriadený osobný účet, vydaná platobná karta MAESTRO a povolený denný limit 1.500,- eur na základe zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte uzatvorenej 26.7.2011. Na účte žalovaného ku dňu 31.12.2013 bol zostatok 12,94 eur a podľa výpisu k 7.10.2014 bol účtovný zostatok -1.168,60 eur. Žalovaný toto prečerpanie na účte nevyrovnal. Stav účtu žalovanému bol známy z výpisov z účtu zasielaných žalovanému žalobcom.

3. Vyššie uzatvorená zmluva bola uzatvorená ešte s pôvodnou bankou T. W. X. (teda právnym predchodcom žalobcu), pričom úver bol žalovanému poskytnutý vo forme stanoveného debetného limitu vo výške 1.500,- eur s tým, že prečerpanie peňažných prostriedkov na účte do výšky debetného limitu je možné najskôr v deň účinnosti debetného limitu. Klient (žalovaný) sa zaviazal splácať čerpané peňažné prostriedky s tým, že výšku, dátum účinnosti debetného limitu a výšku úrokovej sadzby banka oznámi formou výpisu doručeného na adresu žalovanému. Z bankových výpisov vyplýva, že ku dňu 21.2.2014 bol na účte žalovaného prekročený povolený limit, zostatok bol vedený vo výške -1.205,75 eur, ktorý žalovaný čiastočne vypořiadal vložením sumy 37,15 eur 28.3.2014 a od tohto dátumu (28.3.2014) bol evidovaný stav účtu -1.168,60 eur, ktorý žalovaný nevyrovnal.

4. Z predložených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie preukázanú výšku pohľadávky, ktorú si uplatnil žalobca v sume 1.168,60 eur, a preto žalobe vyhovel.

5. Žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktorého výška je stanovená podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k 22.2.2014 vo výške úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 5 percentuálnych bodov platnej k 1. dňu omeškania. Žalobca žiadal priznať úrok vo výške 28 % z nezaplatennej sumy 1.205,75 eur za obdobie od 22.2.2014 do 28.3.2014. V tomto období bola výška zákonného úroku 5,25 %, a preto žalobcovi súd priznal úrok v tejto výške, teda vo výške stanoveného zákonného úroku, rovnako mu priznal úrok vo výške 5,25 % z istiny 1.168,60 eur od 29.3.2014 do zaplatenia. Pokiaľ žalobca žiadal vyšší úrok nad zákonný úrok, v tejto časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Žalobca síce predložil úrokové sadzby produktov účinné od 1.5.2016, kde pri nepovolenom prečerpaní je stanovený úrok 28 %, avšak tieto úrokové sadzby produktov sú z obdobia od 1.5.2016, teda neplatili v čase uzatvárania zmluvy a navyše v zmluve o spolupráci, ako aj v zmluve o povolenom prečerpaní na osobnom účte sa takýto úrok neuvádza. Preto v prevyšujúcej časti pokiaľ ide o uplatnené úroky súd prvej inštancie žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalobca mal v konaní plný úspech.

6. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Poukázal na to, že nemožno súhlasiť s tvrdením súdu, že žalobca nemá nárok na úrok vo výške 28 % ročne, nakoľko (podľa názoru súdu) nebol dohodnutý v zmluve, pretože Zákon o platobných službách nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice č. 2008/48/ES musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach („VOP“, „OP“) alebo v Sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z toho vyplýva, že VOP, OP, prípadne Sadzobník a úrokové sadzby z nich vyplývajúce sú súčasťou úverovej zmluvy, pričom klienta zaväzujú, a to aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Predmetný rok za užívanie prostriedkov z prekročenia čerpania úveru však nie je sankčným úrokom z omeškania, ale odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov, teda cenou poskytnutého úveru, totiž v 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platnom účte spotrebiteľa, alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Zo Všeobecných obchodných podmienok (najmä bod 3.12) vyplýva, že nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby označenej ako „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia čl. 8.8 (ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru) sa použijú primerane.

9. Z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 (Klára Bíróová) vyplýva, že spotrebiteľská zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 vyššie uvedenej Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, čo bolo s odkazom na VOP splnené aj v prejednávanej veci. Úrok z prekročenia čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. Úrok vo výške 28 % je úrokovou sadzbou úveru a nie sankčným úrokom z omeškania. Uvedené vyplýva aj zo Sadzobníka, ktorý je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ktorý uvádza jednak výšku úrokovej sadzby za poskytnutie finančných prostriedkov, ako aj výšku úrokov z omeškania.

10. Pokiaľ mal súd za to, že žaloba je neúplná, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku, mal vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby podľa § 129 ods. 1 CSP alebo § 43 ods. 1 O.s.p., platného pred nadobudnutím účinnosti CSP.

11. Keďže súd prvej inštancie rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania, vymedzené v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktoré sú porušením základného práva sporovej strany na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Treba zdôrazniť, že súd sa danou vecou zaoberal, keďže predpokladal existenciu úrokových sadzieb produktov, avšak nevykonal žiadny úkon, na základe ktorého by vyzval žalobcu ich predloženie. V závislosti od toho vec aj nesprávne právne posúdil.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

13. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní boli preskúmané výroky napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

15. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a jeho rozhodnutie o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti je vecne správne, aj keď nemožno súhlasiť s právnym posúdením časti predmetu konania tak, ako to uzavrel súd prvej inštancie.

16. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia správne uzavrel, že predmetnú vec je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 10.3.2011, kedy bola uzavretá predmetná zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov.

17. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení ku dňu 22.4.2014 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Podľa § 1 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k dňu 26.7.2011 na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

19. (5) Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 15 ods. 1 a 2, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

20. Treba súhlasiť s odvolacími námietkami žalobcu spočívajúcimi v tom, že predmetom tohto konania je okrem istiny aj úrok z úveru, ktorý vyplynul z prečerpania finančných prostriedkov žalovaným v zmysle zistení súdu prvej inštancie, t.j. v dôsledku toho, že žalovaný sa dostal do tzv. debetného stavu. Nejde teda v prejednávanej veci o úroky z omeškania, ktoré vlastne žalobca v tomto konaní ani nepožadoval. Ide o úroky z úveru, ktorých výška by mala dosiahnuť 28 % práve z dôvodu tzv. nepovoleného prečerpania. Pokiaľ súd prvej inštancie takýmto spôsobom rozhodol vo vyhovujúcej časti svojho rozsudku, rozhodol vlastne o niečom, čo nebolo predmetom konania, pretože zo žaloby nevyplýva, že by žalobca požadoval úroky z omeškania (požadoval len uvedený úrok vo výške 28 % p.a.), avšak so zreteľom na to, že odvolanie v prejednávanej veci podal len žalobca a výrok, ktorým bolo jeho žalobe čiastočne vyhovené nenapadol, nebolo v kompetencii odvolacieho súdu zaoberať sa vyhovujúcou časťou tohto rozsudku a prípadne nepriznať priznaný úrok z omeškania tak, ako to urobil súd prvej inštancie.

21. Podstata právneho posúdenia i skutkových zistení v prejednávanej veci však spočíva v tom, že výšku požadovaného úroku z nepovoleného prečerpania úverového limitu žalobca v tomto konaní náležite nepreukázal. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že nejde o nedostatočnú reakciu súdu prvej inštancie na tzv. vadu žaloby, ktorú by bolo potrebné odstrániť postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. (platného a účinného v čase podania žaloby - 6.6.2016), prípadne postupom podľa § 129 ods. 1 CSP (platného a účinného od 1.7.2016), pretože ide o nepredloženie dôkazu, čo bolo povinnosťou žalobcu ako sporovej strany, ktorú zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie rozhodujúcich okolností.

22. Týmto dôkazom by malo byť jednoznačné preukázanie (vo forme listinného dôkazu) výšky úrokovej sadzby vzťahujúcej sa na nepovolené prečerpanie úveru, ktorý však žalobca nepredložil, a takýmto spôsobom rozhodujúce okolnosti nepreukázal.

23. Žalobca sa síce odvoláva na bod 3.12 Všeobecných obchodných podmienok obchodnej spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s., avšak do spisu predložil Všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.6.2016, hoci k nepovolenému prečerpaniu došlo podľa žaloby i podľa zistení súdu prvej inštancie k 21.2.2014. Navyiac zo samotného bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu vyplýva, že po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby - „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia odseku 8.8 (ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru) sa použijú primerane.

24. Z bodu 8.8 týchto Všeobecných obchodných podmienok predložených žalobcom (s výhradou, že vlastne nie sú aktuálne ku dňu vzniku predmetného dlhu na účte žalovaného) len pre ilustráciu vyplýva, že z poskytnutých peňažných prostriedkov musí klient platiť úroky. Úroky sa vypočítavajú zo sumy aktuálneho zostatku čerpanej čiastky. Výška úroku sa počíta podľa počtu skutočne uplynutých dní a roka v trvaní 360 dní. Úroková sadzba sa určuje ako variabilná ročná percentuálna úroková sadzba (per annum), ktorá je naviazaná na referenčnú úrokovú sadzbu „Úroková sadzba povolené prečerpanie na účte“, a to zvlášť pre klientov segmente obyvateľa a zvlášť pre klientov v segmente komerčné subjekty. Referenčná úroková sadzba je stanovená bankou v súlade s jej vnútornými pravidlami pre riadenie úrokových sadzieb. Pravidlá banky pre riadenie úrokových sadzieb pripúšťajú zmenu výšky referenčnej úrokovej sadzby, a to najmä v závislosti od

- zmeny podmienok na finančných a devízových trhoch,
- zmeny kvality makroekonomických ukazovateľov, ktoré môžu naznačovať zhoršenie/zlepšenie kreditného rizika na úrovni portfólia obchodov oceňovaných touto sadzbou a
- zmeny strategického prístupu banky k podpore produktov naviazaných na referenčnú úrokovú sadzbu.

Referenčná úroková sadzba je predmetom zverejnenia. Nová výška referenčnej úrokovej sadzby nadobúda platnosť dňom uvedeným v zverejnení. Vyhlásená výška príslušnej referenčnej úrokovej sadzby je platná až do dňa predchádzajúceho prvému dňu platnosti novej výšky tejto sadzby (vrátane). Úroky sa platia za obdobie kalendárneho mesiaca vždy v posledný deň mesiaca odpísaním splatnej čiastky úrokov z bežného účtu klienta.

25. Z uvedeného vyplýva, že ide o pomerne komplikovaný spôsob úročenia tzv. nepovoleného prečerpania, na ktorý by sa mal vzťahovať bod 3.12 a 8.8 Všeobecných obchodných podmienok (pri uvedených pochybnostiach o ich platnosti vôbec na daný právny vzťah), avšak doklad o konkrétnej úrokovej sadzbe platnej v čase vzniku predmetného debetného zostatku vzťahujúceho sa na žalovaného, ktorý by mal vyplynúť z eventuálnej aplikácie týchto článkov však žalobca nepredložil. Ako bolo vyššie zdôraznené, v takomto prípade nejde o vadu žaloby, ale neunesenie dôkazného bremena spočívajúce v nepredložení rozhodujúcich dôkazov potrebných pre rozhodnutie súdu. Ak by odvolací súd aj pripustil, že Obchodné podmienky sú súčasťou úverovej zmluvy, treba poukázať na významnú judikatúru, ktorá sa touto problematikou zaoberá (závery Ústavného súdu ČR vo veci sp.zn. I.ÚS 3512/11), z ktorej vyplýva, že treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv, majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednania o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí nepočína si v právnom vzťahu pochtivo, a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

26. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentuje, že pokiaľ by súd bol adresoval žalobcovi výzvu, bol by mu doručil úrokové sadzby produktov účinné od 1.5.2016, aj v tejto súvislosti treba zdôrazniť, že rozhodujúce okolnosti, z ktorých sa odvíja právny vzťah medzi sporovými stranami v tomto konaní, a teda aj nároky, ktoré sú v tomto konaní uplatnené, všetky tieto okolnosti vznikli k mesiacu február 2014 a nie v období od 1.5.2016.

27. Za týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne pokiaľ zamietol žalobu o požadované úroky vo výške 28 %, nakoľko tieto neboli preukázané ako úroky vzťahujúce sa na porušenie povinností žalovaného z dôvodu tzv. nepovoleného prečerpania úrokových prostriedkov a dostania sa do tzv. debetu.

28. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý treba považovať taktiež za vecne správny, nakoľko v otázke istiny mal žalobca plný úspech, čo je pre rozhodnutie o trovách konania podstatná okolnosť.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).